

तविषः स्तुविष्मान् । अस्मभ्यं चित्रं वृषणः रयिं दातु

॥ २ ॥

यदुमे द्यावापृथिवी महित्वा । बलेनादृहदभि-
मातिहेन्द्रः । स नो हविः प्रतिगृभ्णातु रातये । देवानां
देवो निधिपा नो अव्यात् । अनवस्ते रथं वृष्णे यत्ते ।
इन्द्रस्य नु वीर्याण्यहन्नहिं । इन्द्रो यातोवसि तस्य
राजा । शमस्य च शृङ्गिणो वज्रबाहुः । सेदुराजाक्षेति
चर्षणीनां । अरान्न नेमिः परिता बभूव ॥ ३ ॥

अभिसिधो अजिगादस्य शत्रून् । वितिग्मेन वृष-
भेणापुरोभेत् । सं वज्रेणासृजदृचमिन्द्रः । प्र स्वां पति*-
मतिरच्छाशदानः । विष्णुं देवं वरुणमूतये भगं । मे-
दसा देवा वपया यजध्वं । तानो यज्ञमागतं विश्वधेना ।
प्रजावदस्मे द्रविणे ह धत्तं । मेदसा देवा वपया यजध्वं ।
विष्णुञ्च देवं वरुणञ्च रातिं ॥ ४ ॥

तानो अमीवा अपबाधमानौ । इमं यज्ञं जुषमा-
णावुपेतं । विष्णू वरुणायुवमध्वराय नः । विशे जनाय
महि शर्मं यच्छतं । दीर्घं प्रयज्यू हविषा वृधाना । ज्यो-
तिषा रातीर्दहतं तमाहसि । ययोरोजसा स्कभिता र-